O victorie a puterii de luptă şi a fotbalului ofensiv

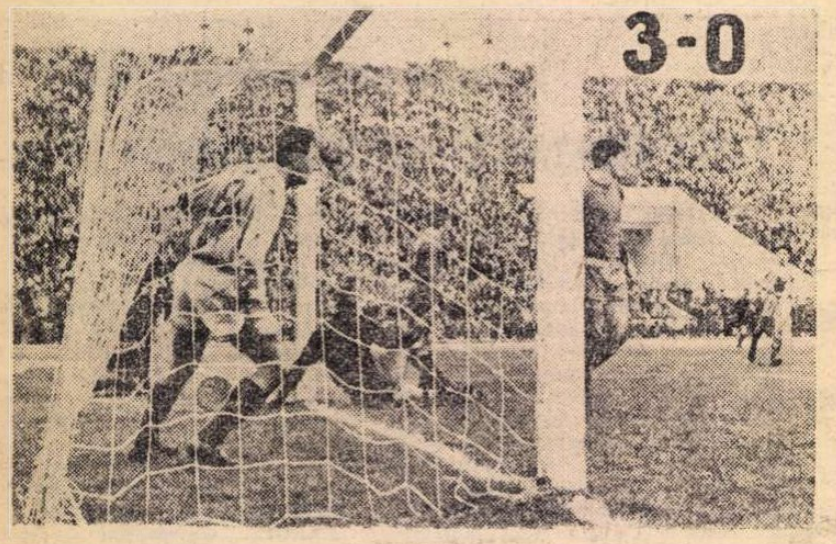

Cele trei goluri ale echipei noastre.

(Urmare din pag. 1)

melor noastre Pircălab şi Tătaru în suprafaţa apărată de Vicente. Spaniolii au încercat să se apere la un moment dat cu 4—6 jucători folosind pe Gento, Veloso şi Amancio ca vîrfuri de atac. Jucînd aproape fără greşeală, la intercepţie, dublîndu-se unii pe alţii, apărătorii noştri Popa, Nunweiller, Ivan au destrămat orice atac, au trimis mingi în adîncime înaintării.

Scorul la repriză putea fi şi mai mare, dacă echipa nu rata cîteva ocazii splendide de a înscrie. S-a văzut la reprezentativa noastră tendinţa de a practica un joc de concepţie, cu acţiuni simple dar hotărîte, orientate pe poartă. Echipa n-a folosit diverse broderii care să încîlcească jocul, ci a acţionat la nivelul maxim al voinţei şi posibilităţilor ei, atletic, cu pase precise. Se poate spune că toţi componenţii naţionalei noastre au făcut risipă de energie, au luptat pentru fiecare balon, iar cînd au pierdut mingea, s-au ţinut „scai" de adversari, împiedicîndu-i să şuteze sau să paseze. Pregătirea moral-volitivă a jucătorilor noştri a fost excelentă şi aceasta a fost un factor important în înscrierea primelor două goluri, în ritmul susţinut impus la început.

În repriza a II-a spaniolii încearcă să modifice scorul. Ei practică un fotbal tehnic, cu pase „la firul ierbii", cu traiectorii derutante. Lansîndu-l în adîncime pe Gento, un jucător mic de statură, dar extrem de rapid, spaniolii sperau să se infiltreze cu ajutorul acestuia şi mai mult în dispozitivul nostru. În unele perioade, au şi reuşit acest lucru. Echipa Spaniei s-a dovedit posesoare a unei tehnici desăvîrşite, însă cu serioase slăbiciuni în apărare. Jocul pe teren moale nu i-a convenit, fapt ce s-a văzut şi în modul cum spaniolii controlau balonul, cum trimiteau pasele coechipierilor.

În general, meciul a fost de un nivel tehnic ridicat, disputat cu ardoare, cu faze palpitante cînd la o poartă cînd la alta. A învins echipa mai bună, echipa romînă, care în prima repriză n-a lăsat adversarul să... răsufle, aproape sufocîndu-l, iar în repriza a doua — ca urmare a efortului făcut — a prestat un joc prudent în apărare cu contraatacuri cînd pe centru, cînd pe extreme.

Pentru victoria de ieri fotbaliştii noştri merită un călduros bravo. Ei au dovedit dragoste faţă de culorile patriei, o dăruire totală în lupta pentru victorie. Rezultatul obţinut în faţa puternicei echipe spaniole nu înseamnă numai o revanşă şi un succes de prestigiu pe plan internaţional, ci acesta trebuie să-i stimuleze pe toţi jucătorii noştri spre o pregătire şi mai temeinică, mai plină de răspundere, să constituie pentru ei un imbold în procesul de instruire şi antrenament. În echipele la care ei activează, învingătorii de ieri trebuie să lucreze cu toată seriozitatea pentru înlăturarea lipsurilor în pregătirea lor tehnică, să fie exemple de comportare şi disciplină sportivă.

De-a lungul celor 90 de minute

Stadionul „23 August" este plin pînă la refuz. Zecile de mii de spectatori, veniţi să-şi ocupe locurile cu multe ore mai devreme de ora fixată pentru începerea jocului, aşteaptă cu nerăbdare desfăşurarea partidei.

„Vom reuşi să ne luăm revanşa asupra spaniolilor ? Va reuşi noua noastră echipă să şteargă impresia acelui penibil 6—0 şi să ne aducă satisfacţia unui joc bun şi a unei victorii ?"

Iată întrebările care fac ocolul tribunelor şi la care se dau răspunsuri ce reflectă optimismul şi încrederea în noua formulă de echipă, în felul cum a fost ea pregătită.

In aplauzele vii ale publicului, cele două echipe îşi fac apariţia pe teren.

Spaniolii, în tricouri roşii şi chiloţi albaştri, aliniază formaţia : **Vicente—Rivilla, Rodri, Calleja—Paquito, Glaria—Collar, Amancio, Veloso, Guillot, Gento.**

Echipa noastră, în echipament de culoare galbenă, aliniază următorul „unsprezece" : **Voinescu—Popa, Nunweiller III, Ivan—Emil Petru, Koszka—Pircălab, Constantin, Manolache, Ghergheli, Tătaru.**

Imediat după fluierul de începere, jucătorii noştri atacă viguros şi chiar în primul minut obţin un corner. **Apărarea spaniolă respinge balonul spre centru, unde se mai schimbă cîteva pase şi apoi mingea ajunge la Constantin. Acesta îi pasează lui Ghergheli, care îl lansează pe Pircălab. O cursă spectaculoasă pe aripă, o centrare „ca la carte", învălmăşeală în apropierea porţii lui Vicente şi TATARU introduce balonul în poartă. Sintem în minutul 2 şi echipa romînă conduce cu 1—0 !**

Acest gol este salutat cu ropote nesfîrşite de aplauze, ceea ce dă aripi echipei noastre. Ea păstrează iniţiativa, dar în min. 4, la o lovitură liberă executată de Collar, Amancio şuteză spre poartă („foarfecă" peste cap), dînd emoţii tribunelor. Atacurile la Ghergheli, dar şutul acestuia greşeşte ţinta. După un minut, Pircălab îi trimite o pasă excelentă „pe culoar" lui Manolache, dar acesta întîrzie să ţişnească şi balonul iese din teren. Majoritatea acţiunilor se poartă pe dreapta, de unde Pircălab trimite dese centrări periculoase.

După o jumătate de oră de joc, echipa noastră scade ritmul atacurilor, In min. 36, Voinescu reţine balonul, la o lovitură liberă executată de Gento. După un minut, Manolache iroseşte o bună ocazie, preferînd să tragă de la 16 metri, din poziţie incertă, în loc să paseze lui Pircălab, aflat în situaţie mai bună. In min. 38 Emil Petru se intercalează în atac şi primeşte o pasă „la întîlnire" de la Pircălab, cu care făcuse schimb de locuri. Mijlocaşul nostru şuteză periculos, jos, la „rădăcina" barei, dar Vicente blochează balonul. Ultimele minute aparţin spaniolilor, care execută (min. 44) o lovitură liberă de la 25 m (Voinescu reţine) şi obţin un corner, rămas fără rezultat.

Repriza secundă a fost mai echilibrată în prima sa parte, pentru ca în final oaspeţii să domine mai mult, mai ales după ce noi am înscris cel de-al treilea gol.

In min. 48, Gento are o acţiune care îi scoate în evidenţă înalta clasă, trecînd cu balonul printre jucătorii noştri, de la centru pînă în marginea careului. Şutul lui e însă apărat de Voinescu. In min. 51, Emil Petru execută o lovitură liberă peste „zid", un apărător spaniol luftează, dar Constantin nu sezisează la timp şi astfel se pierde o nouă ocazie. După două minute, Pircălab centrează, mingea se plimbă prin faţa porţii, dar mai întîi Manolache şi apoi Tătaru ratează intervenţia, aşa că mingea iese în aut de poartă. După acest început de repriză furtunos al echipei noastre, spaniolii devin mai periculoşi. In min. 56, Veloso trimite balonul cu capul spre poartă dar Voinescu reţine. Urmează un nou corner la poarta noastră (min. 58), dar apărarea e la post.

Cel de-al treilea gol e marcat în min. 61 : Popa execută o lovitură liberă de la 35—40 de metri de poartă, trimiţînd balonul cu precizie la CONSTANTIN. Acesta reia cu capul sus la colţ, Vicente atinge mingea, dar n-o poate împiedica să se oprească în plasă : 3—0. In min. 62, Amancio şuteză de la distanţă, Voinescu reţine, apoi scapă balonul şi îl reprinde tocmai cînd atacanţii adverşi se pregăteau să intervină. In min. 63, două cornere consecutive la poarta oaspeţilor. Terenul greu, alunecos (care a

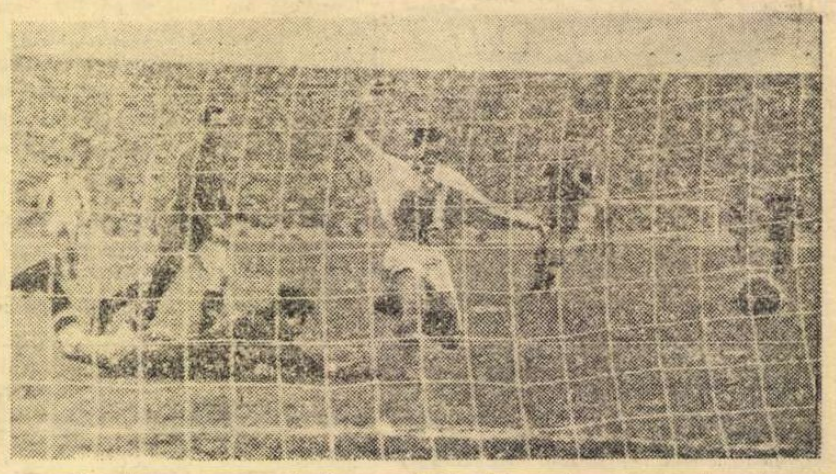

Pircălab a centrat prin faţa porţii dar Manolache a intervenit tîrziu.

noastre se dezvoltă cu precădere pe aripa dreaptă, unde Constantin şi Pircălab se înţeleg de minune. In min. 6, Pircălab centrează la semiînălţime, la ciţiva metri de poartă, dar Tătaru alunecă, ratînd o mare ocazie.

Minutul 8 ne aduce cel de-al doilea gol : Constantin îi pasează lui Pircălab, acesta combină cu Ghergheli şi ultimul îi serveşte o minge excelentă lui MANOLACHE. Impetuosul nostru centru atacant şuteză pe jos, printre picioarele lui Vicente care îi ieşise în întîmpinare pentru a-i micşora unghiul, şi balonul poposeşte din nou în plasa porţii spaniole : 2—0 ! ! Oaspeţii reacţionează prompt şi în min. 12 Popa lămureşte o situaţie dificilă, „suflîndu-i" mingea din picior, în ultima instanţă, lui Guillot. In min. 13, o nouă mare ocazie pentru noi : centrează Ghergheli, dar din nou Tătaru pierde posibilitatea de a marca. Echipa noastră se remarcă printr-un joc combinativ bun, în care preocuparea principală este crearea spărturilor în apărarea adversă. Linia noastră de fund joacă calm, hotărît, se remarcă prin plasament, astfel încît de-abia în min. 15 oaspeţii trag primul şut pe poartă. Koszka ajută mult apărarea pe mijlocul terenului, în timp ce Petru susţine neobosit atacurile. In min. 15. Manolache conduce balonul pînă în apropierea liniei de fund, de unde centrează în urmă, influienţat ieri deplasarea rapidă a jucătorilor şi controlul balonului) îşi spune tot mai mult cuvîntul. **Echipa noastră dă semne de oboseală şi în min. 66 primeşte un gol. VELOSO se descurcă cu pricepere dintr-un buchet de apărători şi şuteză pe jos, destul de lent, la colţ, dar Voinescu — prins** pe picior greşit — nu poate apăra: 3—1 Spaniolii fac acum un frumos joc de pase, care arată clasa ridicată a jucătorilor oaspeţi. Ei aduc cu multă măestrie mingea pînă în apropierea careului nostru, dar apărarea noastră bine organizată se opune tuturor încercărilor lor de a crea „breşe" în dispozitiv. La un periculos contra-atac al echipei romîne, în minutul 77, Vicente respinge cu piciorul un şut al lui Ghergheli, iar în min. 84 Constantin trimite balonul, cu capul, razant cu bara transversală. Spaniolii fac eforturi pentru a reduce scorul dar, la un corner în min. 85, Pacquito şuteză peste bară, în situaţie favorabilă, de la 7—8 metri. Două minute mai tîrziu, Ivan intervine salvator, în metri, scoţîndu-i balonul din picior lui Amancio.

Fluierul final al arbitrului grec G. Pelomis (care a condus foarte bine, avînd utili colaboratori în compatrioţii săi C. Menandos şi J. Michailidis) găseşte din nou echipa noastră în atac.

...Şi despre jucători

După felul în care a jucat echipa noastră, se poate spune că ea a intrat pe teren cu o singură idee preconceputâ : totul în luptă pentru a şterge impresia produsă de eşecul de la Madrid. Jucătorii noştri au uitat (şi bine au făcut !) că spaniolii i-au condus pe brazilieni în Chile pînă în minutul 72. Ei au păşit pe teren cu convingerea că la Madrid s-a desfăşurat — din păcate — un meci de selecţie, căruia nu i-au rezistat 7 din semnatarii timoraţi ai insuccesului din Spania.

De la Voinescu şi pînă la Tătaru, nici unul din jucătorii noştri nu a manifestat, o singură clipă, cel mai mic complex de inferioritate.

În poartă, VOINESCU a readus încrederea în liniile de apărare, prin nerv şi vitalitate. Totuşi, un pic de întîrziere din partea lui a privat echipa noastră de satisfacţia unei victorii la zero. POPA, soluţia de ultimă oră, a jucat curajos, deşi îl avea în faţă pe faimosul Gento. Plasamentul bun al dinamovistului a neutralizat mult din viteza şi exuberanţa acestui necontestat as al balonului.

NUNWEILLER III şi KOSZKA, remarcaţi şi la Madrid, au jucat ca doi vechi colegi de club bărînd cu siguranţă drumul spre poartă. În plus, arădeanul a sprintat de cîteva ori şi a realizat intercepţii de mare eficacitate. IVAN, hărţuit mereu de Collar, jucător cu o vastă zonă de acţiune, a muncit mult, punîndu-şi în valoare calităţile fizice remarcabile. PETRU EMIL, mai puţin colorat ca altădată, a ajutat mult atacul şi nu a permis crearea golurilor în mijlocul terenului. GHERGHELI a fost cel mai bun jucător al nostru. A acoperit o mare zonă a terenului, a „scos" numeroase mingi din picioarele adversarilor, nu s-a lăsat surprins, nu s-a sustras nici unei faze, a „găsit" parteneri şi culoare, ajungînd de multe ori în faţa porţii adverse. Într-un cuvînt, Ghergheli s-a dovedit a fi un jucător complet. Ne permitem acest calificativ pentru că vedem în Ghergheli un jucător sobru şi modest.

PIRCĂLAB şi-a etalat din nou calităţile — viteză, suplete, reacţie — depăşindu-şi aproape cu regularitate adversarul direct, care a recurs deseori la... placaje, mai ales în repriza a doua. Credem că Pircălab a cîştigat mult — ca sportiv — de pe urma faptului că a fost ţinut un timp pe „banca rezervelor" echipei naţionale. CONSTANTIN s-a regăsit, a manevrat în prima parte a jocului ca în zilele sale cele mai bune, servind mingi ideale partenerilor. O notă în plus pentru voinţa interului nostru, care a învins handicapul terenului greu. Debutantul MANOLACHE, a ştiut ce vrea. Nu credem că greşim trecînd — deocamdată — pe planul doi unele carenţe tehnice ale centrului timişorean, pentru a scoate în evidenţă rolul deplasărilor sale ample şi agresive în destrămarea apărării adverse. TĂTARU, mai puţin inspirat, a făcut cîteva curse utile şi, mai ales, a arătat spaniolilor că în Romînia se joacă şi cu... extremă stîngă ceea ce nu s-a întîmplat la Madrid.

Jucătorii spanioli au demonstrat excelente calităţi tehnice. Foarte surprinşi la 2—0, ei şi-au revenit cu greu, dar în partea a doua a jocului au realizat acţiuni frumoase, care dovedesc multă şcoală fotbalistică. Cel mai bun, mijlocaşul PAQUITO, un jucător complet, care a evoluat fără greşeală. Îl urmează GENTO, centrul atacant VELOSO, mijlocaşul GLARIA şi fundaşul dreapta RIVILLA. Se remarcă la spanioli o mare gamă de procedee tehnice cu conţinut tactic, pe care numai lucrul individual o poate asigura.

...Am spus destule lucruri bune despre jucătorii noştri. Le merită, fără îndoială. Dar am vrea să punem şi cîteva întrebări, cu titlul de amendament :

Poţi, tu, Pircălab, să ne asiguri că dacă duminica viitoare am avea un nou meci internaţional, te-ai prezenta în aceeaşi formă bună ? Poţi să ne încredinţezi, Emile, că duşul rece de la Madrid şi cel cald de la Bucureşti vor avea efectul unui stimulent asupra capacităţii tale de muncă în timp ? Poţi, tu, Ivane, să ne promiţi că şase luni de acum încolo ai să lucrezi fără oprire pentru ca în cronica viitorului meci internaţional să nu remarcăm „mai ales aptitudinile tale fizice" ? Şi aşa, tuturor celorlalţi autori ai frumoasei victorii de ieri. Sintem încredinţaţi că liniştea relativă din tribune, de la sfîrşitul meciului, se datorează faptului că spectatorii şi-au pus aceleaşi întrebări, sperînd că jocurile cu Spania vor însemna o cotitură hotărîtoare pentru fotbalul nostru.

x x Redacţia şi administraţia : str. Vasile Conta nr. 16, telefon 11.10.05, interurban 72, nr. 1—2. Întreprinderea Poligrafică Nr. 2, str. Brezoianu 23—25